

ת"פ 38512/04 - מדינת ישראל נגד שלומי בזק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38512-04-12 מדינת ישראל נ' בזק
בפני כב' השופט ירון מינטקבץ'

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד שמואל ברזילי מפרקליות
מחוז ירושלים
המאשימה

נגד
שלומי בזק ע"י עו"ד מיכאל עירוני
הנאשם

הכרעת דין

האשם

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של איוםים, תקיפת שוטר, נסיכון תקיפת שוטר וגרימת חבלה חמורה. כתב האשם מתייחס לשני אירועים נפרדים, אשר התרחשו ביום 11.12.2012 בשעות שלאחר חצות.

האירוע הראשון הוא איום על חברתו לשעבר של הנאשם, רות ע. (להלן: **רות**): לאחר שעת חצות הגיע הנאשם אל דירתה של רות ונכנס לחדרה. רות בקשה מהנאשם שייעזוב המקום, שם לא כן תקרה לאביה ולהברה. הנאשם סרב ואמר לרות "את לא יודעת מה זה גרויזנים, אני אלמד אותך מה זה גרויזנים, הוא יטוף, אני לא אעזוב אותך בחיים". לאחר מכן סגר הנאשם את דלת חדרה של רות והושיב אותה בכתה.

בשל התנהגותו של הנאשם הזמיןה רות למקום שוטרים, אשר עיכבו את הנאשם והעבירו אותו לתחנת משטרת מורה לצורכי חקירה. לאחר שנחקר הנאשם, בסמוך לשעה 00:15, הורה קצין החקירות איזיק סימון (להלן: **איזיק**) לשחרר את הנאשם בתנאים של ערבות עצמית וערבות צד ג'.

בשלב זה החל אירוע השני: הנאשם סרב לתנאים אותם קבע איזיק, החל לפחות, أيام על איזיק כי "זין" אותו ונופף בידיו. איזיק הורה לנאשם לחדר ממעশיו, אך הנאשם המשיך לנופף בידיו, פגע בפניו של איזיק ודחף אותו.

איזיק הודיע לנאשם כי הוא עצור והנאשם קילל אותו וירק בפניו. איזיק וחוקר נוסף, יורי סטטניקוב (להלן: **יורי**) ניסו לכבל את הנאשם על מנת לוסנו, אך הנאשם המשיך להשתולל, أيام עליהם כי "זין" אותם וירק על יורי. לאחר שמכבל הנאשם ידיו לאחר מכן, נגח בראשו מאחור בפניו של יורי ושבר את אפו.

שוטרים נוספים הגיעו למקום לסייע לאיזיק יורי להשתלט על הנאשם, והנאשם ניסה לנשוך אחד מהם ברגלו.

עמוד 1

ביחס לאירוע הראשון, הנאשם אישר כי אכן הגיע לביתה של רות בליל האירוע ובין השנים התגלו עיוכח, אך כפר בטענה כי איים עליו.

ביחס לאירוע השני, הנאשם אישר כי אכן היה עימות פיזי ביןו לבין השוטרים בחדר החקירה, במהלךו ראשו פגע בפניו של יורי וגרם לשבר באפו. עם זאת, הנאשם טען כי השוטרים הם שתקפו אותו ונגעו אליו באלימות קשה והוא התגונן בפניהם וירוי נפגע תוך כדי המאבק, אך הדבר היה בשוגג ולא בכוונה לפגוע.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו רות, יורי, איזיק ושוטרים נוספים שהיו באותו מקום. מטעם ההגנה העיד הנאשם. שני הצדדים הגיעו למסרים שונים.

רות

רות העידה, כי ניהלה עם הנאשם מערכת יחסים רומנטית לא רציפה, לפחות כמשמעותה חודשים. מספר חודשים לאחר סיוםה של מערכת היחסים, בסוף שנת 2011, התקשר אליה הנאשם וקצת לאחר מכן, בסמוך לחצות, הגיע לדירה בה התגוררה. הנאשם הגיע ללא תיאום ושותפהה של רות היא שהכניסה אותו. כאשר הגיעו הנางם, התנהגוו היהת משונה, ובלשונה של רות: "**זה לא מי שיצאת איתה, לא הייתי יוצא עם מישחו אלים**". הנאשם ביקש מרות לחזור להיוות איתה בקשר זוגי והוא אמרה לו שהקשר ביניהם נגמר ובקשה ממנו לעזוב, אך הנאשם סירב. רות אמרה לנางם שהוא תתקשר לאביה או למשטרתה והנางם שוב סירב לעזוב. במהלך האירוע אמר הנאשם לרות, כי היא לא יודעת מה זה גרויזים וכי החבר שלו "יטופלי" והנางם לא יעזוב אותה בחיים. בשל כך התקשרה רות למשטרתה.

לדברי העודה, במהלך האירוע חשה פחד, למורתו של **"ברור שלא הרגשתי שהוא הולך לרצוח אותי"** (ע' 30 ש' 8). העודה הבירה, כי העדיפה להזעיק משטרת בגל שהנางם לא יצא מחדלה למורת שבקשה ממנו, והוא העדיפה למונע עימות עם הנאשם, לפני ידרדר המצב.

העודה אישרה, כי במהלך האירוע הנאשם לא הרים עליה את קולו ולא הפעיל עליה כח פיזי.

יורי סטטניךוב

הודעת העד הוגשה כחלק מעדותו וסומנה ת/3.

מן ההודעה והעדות לפני עולה, כי העד שימש חוקר תורן בלילה בו עוכב הנאשם והוביל לתחנת מורייה בשל האירוע עם רות. העד גבה מהנางם הودעה באזהרה, והחקירה התנהלה באופן שגרתי ורגוע. לאחר גביה ההודעה החליט הקצין איזיק לשחרר את הנางם בערבות צד ג'. הנאשם אמר שאין מי שייעורב לו, ועל כן החליט איזיק לעצמו והחל לטפל במסמכיו המעכער. בשלב זה החלו חילופי דברים בין איזיק לנางם במהלךם קם הנאשם ודחף את איזיק. איזיק והעד ניסו להשתלט על הנางם, הורידו אותו לרצפה וכבלו את ידיו מאחוריו גבו, תוך שהוא נאבק, יורק ומקלל.

כאשר העד ואיזיק הרימו את הנางם מהרצפה, נגח הנאשם לאחור, פגע בכוונה בפניו של העד ושבר את אפו (ר').

תעודה רפואית 11/ה. בעדותו הדגיש העד, כי הנגיעה בפניו הייתה תנוצה ארוכה, רצופה ומכונת, לאחר שכבר השתלטו עליו השוטרים ואזקנו את ידיו והתנוצה נועדה לפגוע באדם אשר עמד מאחוריו, גם אם לא בהכרח בו באופן אישי (ר' ע' 18-19 ו' 22 ש' 19). יורי הבחן בין הפגיעה בו, שהיתה בתנוצה רצופה ומכונת ובין שלב קודם של הארווע, בו השתולן הנאשם וטלטל ראשו.

בחקירתו הנגדית של יורי עליה, כי במהלך חקירת הנאשם הוא החל למלא טופס הערצת מסוכנות, אך לא השלים אותו (נ/1). עלה, כי אדם אחר השלים את אותו טופס, תחת שמו של יורי, וציין בו גורמי סיכון נוספים, אותם לא סימן יורי. סיכומו של אותו דוח היה כי רמת מסוכנותו של הנאשם גבוהה ויש לשקל לבקש לעצמו עד תום ההליכים (נ/2).

עוד עליה בחקירתו הנגדית של יורי, כי בהודעה 3 נשאל יורי האם הנאשם היה שכיר והשיב כי עליה מהנאשם ריח אלכוהול. מנגד, כאשר גבה הودעת הנאשם 1/ לא התיחס לכך. יורי הסביר זאת בכך שבמהלך גביה העדות הנאשם התנהג באופן רגיל ועל כן לא ציין בהודעה את ריח האלכוהול.

איזיק סימון

דו"ח פעליה והודעה של העד הוגשו כחלק מעדותו וסומנו 8/ ות' 9.

מהמצגים והעדות לפני עולה, כי העד שמש קצין חקירות תורן בליל הארווע. במהלך המשמרתו טיפול העד בעניינו של הנאשם. לאחר שבchan החומר וראין את הנאשם החליט לשחררו בערבות צד ג' וביקש מהנאשם לדאוג להסדרת הערבות. הנאשם סרב בזוקף והתחליל לאיים, לפחות ולנופף בידיו. העד ביקש ממנו להפסיק, אך הנאשם המשיך ופגע בפניו של העד. העד הודיע לנאשם כי הוא עצור בגין תקיפת שוטר והנאשם בתגובה קלל את העד וירק בפניו. העד יורי ביקשו לכבל את ידיו של הנאשם וטור כדי כך נגח בפניו של יורי, השtolל, קילל, וירק על השוטרים והעיף עליהם מסמכים שהיו על שולחן חדר החקירות. הנגיעה בפניו של יורי הייתה על מנת להשחרר מzechתו.

העד יורי השתלטו על הנאשם בעזרתו של חוקר בשם שי ושוטרים נוספים. לאחר שנכבל באיזיק הופסק השימוש בכך והנאשם הועבר לתא כליאה.

לאחר עשר דקות הנאשם ביקש לשוחח עם איזיק והובא לחדרו. בחדר התנצל על מעשיו, הסביר שהיה בלחץ כי היה לו يوم קשה וбиיקש להתנצל גם בפני יורי. על פי 9/ה, הנאשם אמר לעד כי فعل מתוך "דחף לא מוסבר" שאינו מופיע אותו.

איזיק ציין, כי מהנאשם עלה ריח חריף של אלכוהול.

בחקירתו הנגדית עומת איזיק עם כך שיורי והעד אולג גולדן מסרו שהנגיעה בפניו של יורי הייתה בעת שהנאשם היה אזקן. איזיק לא ידע להסביר הסתרה ומסר, כי אינו זוכר האם הנאשם היה אזקן בעת הנגיעה או לא (ע' 26 למטה).

איזיק הכחיש הטענה כי הנאשם הוכה על ידי השוטרים והסביר החבלות שהוא על הנאשם לאחר הארווע כתוצאות ההשתוללות והמאבק של הנאשם בשוטרים.

אולג גולדן

הודעת העד הוגשה כחלק מעדותו וסומנה ת/7. מהודעה והעדות לפני עולה, כי העד שימש קצין יחידה תורן בלילה הארווע והזעק לתחנת מorigia בשל דיווח על עצור משטול. העד הגיע לחדר החקירה ושם ראה את הנאשם אזוק מהחורי גבו, מקלל, צורה וירק על השוטרים. הקצין אישיך ניסה להרגע את הנאשם ואז הנאשם נגח בשוטר יורי. השוטרים שהיו במקום הודיעו את הנאשם ארצה והוא המשיך לקלל וניסה לנשור את העד ברגלו.

בהודעה ת/7 ציין העד כי הוא חשב שה הנאשם נגח באולג פגמיים, פעמיים מלפנים ופעם מאוחר. העד הבahir בהודעה כי הוא זוכר את הנגיחה מאוחר, אך אינו בטוח לגבי הנגיחה מלפנים.

בעודותם לפני לא זכר העד פרטים אודות הארווע מעבר לאמור בהודעתו.

שי לוי

דו"ח פעליה והודעה של העד הוגש כחלק מעדותו וסומנו ת/5 ות/6. הממצאים והעדות לפני עולה, כי העד שימש חוקר תורן בלילה הארווע. במהלך המשמרות טיפול בעצור בחדר הסמוך לחדר החקירה בו ישב העד יורי, ושמע ויכוח בין יוריו לבין הנאשם שנגע לתנאי שחרורו של הנאשם. לאחר מספר דקות ראה שיש עימות פיזי בין הנאשם לירוי וקצין החקירה אישיך והשניים התקשו להשתלט על הנאשם. העד נכנס לחדר החקירה על מנת לסייע לאישיך יורי וראה את יורי היה מוטל על הרצפה ואת אישיך מנסה לאזוק את ידיו של הנאשם, אשר היה על הרצפה אף הוא. העד תפס את רגליו של הנאשם וסייע לאישיך לאזוק אותו. לאחר הארווע הניגש השוטול, קילל, איים ש"זין" את השוטרים וירק. לאחר שהשתלטו על הנאשם, העבירו אותו לחזקתם של שוטרי הסירות.

לאחר חצי שעה הניגש חזר אליו בלווית שוטרים והתנצל על מעשיו.

העד ציין בהודעתו ת/6, כי כתוצאה מהמאבק נגרם לניגש סימן מעל העין.

בחיקירתו הנגידית של העד הובירה, כי לא היה עד לנגיחה עצמה אלא שמע עליה מירוי לאחר מעשה.

כן עלה, כי חרב העובדה שהיא עד לאירוע, גבה את הودעתה הניגש ביחס לחשד לתקיפת שוטרים, ולמרות ששמע מהעד תלונות על כך שהוכחה ונחבל לא ראה לצלם אותו או לציין החבלות בהודעה.

ה הנאשם

ה הנאשם העיד, כי בלילה הארווע בא לדירתה של רות, כי רצתה לחזור אליה. רות בקשה ממנו שיצא ולפטע ראה שיש שוטרים בבית. העד התלווה את השוטרים בצורה מנומסת והגיע לתחנה. הנאשם אישר כי רות חשה מאויימת, אך הבahir כי לא הייתה לו כוונה לאיים עליה.

בתמונה נחקר הנאשם על ידי יורי, והחקירה התנהלה באופן שלו ורגוע. בתום החקירה יורי הודיעו לניגש שעליו לדאוג לערב צד ג' לצורך שחרורו. הנאשם לא רצתה להעיר את בני משפחתו בשעתليلת מאוחרת וביקש לחכמת לבוקר. לפטע נכנס קצין החקירה אישיך והתחליל לצעוק עליו, בעודו ישב, שהוא יעצר. לדברי הנאשם "באותנו רגע ולא משנה מי פונה אליו, אמונם זה שוטר במילוי תפקידו, אבל באותו רגע כשהבא אליו אני כמו כל גבר (מצחיק), קמתי והתחלתי לנצל אותו שיחה ... נראהך שקדם עלי ואני מניף ידיים ואין לי חס ושלום כוונה להרים יד על שוטרים ועל אף בן אדם, זה לא הדרך שאני דוגל בה, לא היתה לי כוונה חס ושלום לתקוף או בדיבור שלי".

כתוצאה לכך הוא בא ודוחף אותו, אני קצת השטולטי ודברתי אליו עם ידים (מדגים הנפת ידיו לפנים). לא דברתי עם הידיים אלא ... הוא דחף אותו ושם הכל תחיל, כל הבלגן בעצם" (ע' 39, ש' 21-12).

הנאשם טען, כי אינו זוכר את האירועים, מעבר לכך שמצא עצמו על הרצפה מוכה על ידי השוטרים ולכן התגונן מפניהם. אחר כך ראה צוות של מד"א מפנה את יורי מהמקום על כסא גלגלים והתנצל בפניו.

דין והכרעה

אקדמיים הכרעה לדין ואומר, כי לאחר שנתתי דעתך למכלול הראיות והעדויות לפני, ראייתי לקבל עדותה של רות ועדויות השוטרים ביחס לאופן התרחשות האירועים ולדוחות גרטשו של הנאשם.

רות

עדותה של רות הייתה הגינית וסדרורה. ניכר היה בה, כי עשתה מאמץ כדי בתייר האירועים, מבל' להוסיף על מעשי של הנאשם. ברור משמעת העדות, כי אין לעדיה כל טינה כלפי הנאשם או רצון לפגוע בו - ההיפך מכך. העדה אמרה מיוזמתה, כי לו היה הדבר תלוי בה, הייתה מבטלת תלונתה (ע' 28, ש' 22). העדה גם הדגישה שלא פחדה שהנאשם יפגע בה, אלא שהזמנתה משטרת כדי למנוע מהמצב להדרדר (ע' 31, ש' 9-8), הבחירה שמהכרותה עם הנאשם הוא אינו אדם אלים (ע' 31, ש' 29) ואשרה שהנאשם יצא מדיירתה עם השוטרים באופן שלוי ורגוע ושלא אמרה לשוטרים שהיא מפחדת מהנאשם (ע' 32, ש' 14).

לא נמצאו כל סתיות או תמיות בעדותה של רות ואף בסיכון ההגנה לא עלה כל טיעון למה לא לקבל את דבריה במלואם.

הודעתה של רות הוגשו במהלך עדותה (ת/12 ות/13). ההודעות הוגשו אגב רענון הזיכרון, וב"כ המשימה לא ביקש להעדיין על עדותה. משכך, אף מובן הוא, כי לא אקבע כל ממצא לחובת הנאשם מעבר לאמור בעדות שנשמעה לפני. עם זאת, לא אתעלם מכך שבעדותה לפני "ריככה" רות את תיאור התנהגוותו של הנאשם. יודגש, כי אין מדובר בסתיות ממשיות אלא בעיקר בהציג מופיעות ומעודנת של האירועים.

עוד אצ"ן, כי לאחר שסיימה להעיד נפרדה העדה מהנאשם לשלום באופן ידידותי (ר' ע' 32).

לאור זאת מסקנתי היא, כי האירוע בחדרה של רות התרחש כפי שתואר בעדותה לפני.

השוטרים

הנאשם לא חלק על תיאור האירוע בעדותו של יורי, אלא רק ניסה לתת לדבריו של יורי פרשנות נוכה לו. למעשה, די היה בכך על מנת לסיים הדיון הריאייתי בכל הנוגע להתרחשות בחדר החקרות ולקבוע כי האירוע התרחש כפי שתואר על ידי יורי. לאור טענות הנאשם ביחס למשימות של יתר השוטרים, כאילו תקפו אותו באלים על לא עול בכפו, וכי אילו הפגיעה בפניו של יורי הייתה אגב התגוננות מפני תוקפנותם של השוטרים, לא אסתפק בכך, ואנחת עדויותיהם של כל השוטרים.

יורי

עדותם של יורי הייתה בהירה ומהימנה והתרשמתי כי דבריו לפני אמת. העד עשה מאמץ ניכר לבדוק בדבריו ולא להוסיף על חומרת מעשי הנאשם. דבריו העד לא נשחקו בחקירותו הנגדית ולא נמצא בהם כל סתיות. גם הנאשם אישר בעדותו שעדותם של יורי היא אמת ובסיכון לא חלק עליהם.

מכאן עולה, כי האירוע התרחש כפי שתואר על ידי יורי.

אני עיר לכך שיד נעלמה השלים את דוח הערצת המסוכנות אותו התחיל יורי למלא. לא ראיתי כי יש בכך להשליך על משקל עדותו - ولو מהטעם שלא הייתה זו ידו. ATIחס לעניין זה בפרק נפרד.

איזיק

עדותם של איזיק עשתה רושם מהימן והתרשמתי כי דבריו לפני אמת. לא נמצא בדבריו סתיות או תמיות.

נתתי דעתך לכך שהאסמכתא למעצר הנאשם מלא העד בסמוך לשעה 2:30, נ/3, לא כלל חсад לעבירה תקיפה שוטר. לא ראיתי משקל ממשי לעניין זה. מדובר העד עלה, כי לאחר שסירב הנאשם להשתחרר בערבות צד ג', הוא החליט לעצור אותו (כהורת סעיף 42(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעсрנים), תשנ"ז-1996). שעת עriticת האסמכתא (30:2) מתישבת עם כך שבגביות ההודעה ת/1 החלה בשעה 08:00 וככל הנראה הסתיימה בסמוך ל 20:2 (לפי עדותם של יורי מspark גביהות ההודעה היה כעשור דקות, ר' ע' 21 ש' 17) - בטרם החל חלקו השני של האירוע.

אולג גולנד

הڪזין אולג עשה רושם מהימן. כאשר העיד לפני לא זכר האירוע, אך אינני שותף לתמייה אותה העלה ב"כ הנאשם בסיכון בויחס לך: בין האירוע למתן העדות חלפו כשנתיים וחצי. על פי עדותו של גולנד, אמנם האירוע מושא האשום הוא יצא דופן, אך הוא כבר היה נחשף למספר אירועי תקיפה שוטר בעבר ועל כן האירוע לא נחרט בזיכרון. חשוב לציין בהקשר זה, כי העיד גולנד הוא קצין סיור וזאת בשונה מיתר העדים בתיק, המשרטים במערך החקירה. הגיוני להניח, כי קצין סיור החי בשטח נתקל ביוטר אROUTי אלימות מאשר חוקר הנמצא בתחום.

שי לוי

בדומה לחבריו, גם העד עשה רושם מהימן והתרשמתי כי עדותו לפני אמת. העדות הייתה ברורה וסדירה ולא מצאתי בה תמיות או סתיות.

בחקירת העד עלה, כי העד התייחס לכך שלנายนם סימן באיזור העין, אך בדיון בהארכת מעצרו (מ"י 11-12-2845) צוין בפרוטוקול, כי על פניו של הנאשם "מתנוס פנס לתפארת" (כך במקור - י.מ.). הסבבו של העד, כי יתרן שהחבלה באיזור העין היפה להמתומה ברורה ("פנס") לאחר זמן מה, הגיוני ומתיישב עם נסיעון החפים. העד ציין בזיכרון כי לנายนם סימן חבלה ליד עינו ותיעד את טענותיו של הנאשם, כי נחבל על ידי השוטרים ולא התעלם מכך.

נתתי דעתך לקושי, בכך שהעד הוא שחקר את הנאשם בחשד לאירוע אשר נטל בו חלק. לא ראיתי שיש בכך להשליך על מהימנותו. ATIחס לעניין זה בפרק נפרד.

סתירה בין עדי הتبיעה

בין ארבעת השוטרים הייתה סתירה ביחס לשאלת האם הנאשם נהג ביווריו לפני שפנוי או אחרי שנכבש באזיקים. יורו ואולג העידו, כי הנאשם נהג ביווריו לאחר שהוא כובל באזיקים. איזיק העיד כי הנאשם נהג ביווריו תוך כדי שינוי לאזוק אותו, על מנת להשתחרר מיווריו. בחקירה הנגדית אמר העיד כי אין זכר בזדאות האם הנאשם היה אזוק בעת שנגח אם לאו. שי לוי העיד, כי לא ראה את הנגיחה עצמה, אך כאשר נכנס לחדר יורו היה מוטל על הארץ ועל כן הוא סיע לאיזיק לכובל את הנאשם באזיקים - עניין המתישב יותר עם האפשרות שה הנאשם לא היה כובל בעת שנגח ביווריו, אם כי לא ניתן להגיע למסקנה ברורה ביחס לעדות זו.

אמנם מדובר בסתירה ברורה בנקודת חוויה, אך לא ראוי כי יש בה ללמד על כךשמי מהעדים אינם דבראמת בזדען. דרכו של עולם היא, שכאשר מספר אנשים מתארים אירוע אחד, ימצאו ביניהם סתירות ופערם. במיוחד הדבר נכון כאשר מדובר באירוע סוער, אשר כל עד לארוע שם לב יותר לחלקו שלו מאשר לחלקים של אחרים.

נתתי דעתך להשגת נספנות של ב"כ הנאשם ביחס למהימנות העדים וסתירות לכואיות ביניהם. לא מצאתה בהן ממש.

התנהלות היחידה החקורת

ב"כ הנאשם הצבע על מספר נקודות הנוגעות להתנהלות היחידה החקורת, אשר לטעמו פוגעות במהימנות השוטרים: חקירת הנאשם על ידי שוטר מעורב: הודיעתו השנייה של הנאשם, בה נחקר באזהרה בגין תקיפת השוטרים, נגבהה על ידי שי לוי, שנTEL חלק באירוע והוא עמית לעובדת של יורו ואיזיק.

דו"ח הערכת המסוכנות: החקור יורו החל למלא את הדו"ח, אך לא השלים אותו בשל פציעתו. יד נעלהה השלימה את הדו"ח, תחתשמו של יורו, תוך הוספת פרטים שככל הנראה אינם מדויקים, באופן שיש בהם להעדים מסוכנותו של הנאשם כלפי המתלוונת. הדו"ח גם כלל המלצה לבקש מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים.

תיעוד החבלות על הנאשם: אין מחלוקת כי הנאשם נחבל במהלך האירוע. חרף זאת הוא לא צולם וחבלותיו לא תועדו במלואן.

שיחות עם רות: מעודתה של רות עליה, כי חקורת ניסתה לשכנע אותה שה הנאשם מסכן אותה ועליה לבקש נגדו צו הגנה. אכן, יש טעם בהערכותיו של ב"כ הנאשם. יש קושי בכך שאדם נחקר בחשד לעבירה, על ידי שוטר שהוא עד לאירוע, השתתף בהשתלטות על הנאשם, ועל פי עדותו גם אweis על ידי הנאשם. היה מקום ששוטר אשר אינו מעורב באירוע יגבה את הودעתה של הנאשם. הסבר משיליך על משקלה של ההודעה, וכי יכול היה להשליך גם על קבילהותה. כמו כן, לא ניתן לשולב "עודף מוטיבציה" בטיפול המשטרתי בתלוונתה של רות, לאחר האירוע בתחנה.

עם זאת, הערכות נוגעות להתנהלות היחידה החקורת ברמה הארגונית. לא ראוי כי יש בהן כדי להשליך על העדים שלפני באופן אישי או להפחית ממימוניהם.

ה הנאשם

עדות הנאשם עשתה רושם שלילי. נפלו בה סתירות ותמימות רבות ולא ראוי לחתת לה כל משקל:

עמוד 7

בת/1 נשאל הנאשם האם הוא צריך אלכוהול. תשובתו הייתה "**לא והיום לא שתיתי**". בת/2 נשאל אותה שאלה והשיב כי שתה כוס או שתיים של ערך. בעדותו לפני ניסה לישב הסטירה בcourt שבת/1 כוונתו הייתה שלא היה שיכור - ולא ראוי כי הסביר הסטירה.

בעדותו לפני טען הנאשם, כי הופעתו כאשר הגיעו השוטרים לדירתה של רות, שכן לא ידע שהזמניה שוטרים: מעדותה של רות עולה בברור שהיא אמרה לנאמן שהוא תזמין שוטרים אם לא יעצוב את המקום. מכאן עולה שהגעתם השוטרים לא הייתה בוגדר הפתעה - וזאת בניגוד לעדות הנאשם, אלא אם היה הנאשם שיכור ברמה שלא היה ער לנעשה סביבו - וגם זאת בניגוד לעדותו. מת/1 ש' 16 עולה כי רות לא עזבה את החדר לכל אורך השיחה עם הנאשם - וגם ענין זה אינו מתישב עם טענותו שלא ידע שהזמניה שוטרים. ומנגד - אם רות יצא מהחדר להזמין השוטרים (ר' ת/13 ש' 29) - מדוע טוען הנאשם שלא יצא מהחדר?

ה הנאשם טען, כי אין זכר שירות ביקשה ממנו לעזוב את חדרה, אין זכר שירות אמרה שתתקשר לאביה או למשתרה - וזהת למרות שאינם חולק על עדותה של רות.

ה הנאשם טען כי יורי היה בין השוטרים אשר הכו אותו (ע' 44-45) - וחרף זאת חלק לו בעדותו (ואף בסיכוןיו) שבבים על הגינויו וירושו והביע צער על הפגיעה בו.

ה הנאשם ביקש להתנצל בפני יורי על כך שפגע בו ואף התנצל בפני איזיק ושוי על התנהגותו - ולא ניתן לישב זאת עם טענותו שככל אלה תקפו אותו בברוטליות ללא כל סיבה.

ה הנאשם לא הציע כל הסבר מדוע הותקף על ידי השוטרים באלים. הנאשם טען כי התוכח עם הקוץן איזיק - ולפעתו מצא עצמו מוטל על הרצפה ומוכה על ידי מספר שוטרים, אך לא הסביר כיצד גלש הויכוח הקולני ביןו ובין איזיק לאירוע האלום שהתרחש בסופה של דבר.

ה הנאשם טען כי הוכה על ידי 5-8 שוטרים בברוטליות וטען כי ברשותו צילומים של החבלות (ע' 39 ש' 29 וע' 45, ש' 6) - אך לא הציג את הצילומים שלכאורה ברשותו. כמו כן, קשה לקבל הטענה שאדם הותקף על ידי מספר שוטרים בברוטליות חסרת מערכיהם, כפי שטען הנאשם בעדותו, אך חבלותיו הסתכמו רק בהמתומה בעין.

ה הנאשם לא ידע להסביר כיצד נפגע יורי. בעדותו הראשית נسئل כיצד נפגע יורי. תשובתו הייתה שלאחר שםנו עליו איזיקים "כנראה שאני על הרצפה והם משכו אותי, כמו שאמר עורך הדין שוטר נפצע שם וכנראה כתוצאה שמשכו אותו למלטה ובתuch שאני אשטולל מכabi توفת (ע' 39 ש' 34-33)" - מכאן שה הנאשם לא יודע בעצמו להסביר כיצד נפגע יורי, אלא אימץ תיזה אותה שמע קודם מפי בא כוחו (נוסח תשובה הנאם כמעט זהה לשאלת שನשאל יורי בחקירה ע"י ב"כ הנאשם: ש. אני רוצה שתנסה להבין אדם ששוכב עם ידים מאחוריו גבו עם איזיקם. אם מישו מרים אותו מידיו, ברור לך שמדובר בכabi توفת והוא יתחיל להשתולל? ע' 18, ש' 3).

בעת שהעיד הנאשם, התרשםתי כי מתחת החזות השלווה והרגעת אותה ניסה להציג לפני, קיימת אגרסיביות עצורה. הנאשם אמר משפט, אשר יש בו לתרום להבנת(arous): "באותו רגע ולא משנה מי פונה אליו, אמן זה שוטר במילוי תפקידו, אבל באותו רגע כשבא אליו אני כמו כל גבר (מצחיק), קמתי והתחלתי לנמל אליו שיחה (ע' 39, ש' 12). הנאשם התחליל להסביר התנהגותו, כאלו הגיב למה שנטפס עבמי כהתגרות של איזיק "כמו שכל גבר" אחר במקומו היה מביך - אך לא השלים את המשפט, כיצד לשיטתו אמרו "גבר" להגיב. ממשיעת הדברים באולם

במהלך העדות ברור, כי הנאשם הבין, תוך כדי דברו, כי התשובה עלולה לסייעו, אז צחקק, שינה תשובתו והשלים המשפט באופן שונה מאשר התייחס אליו.

ה הנאשם טען בעדותו לפני, כי הוכחה על ידי 8-5 שוטרים (ע' 44, ש' 21). בחקירהתו ת/2 התייחס רק ליוורי ואיזיק ולא הזיכר אף שוטר אחר.

ה הנאשם נמלט למחוזות חסום הזכרן וחוסר ההבנה כל אימת שנשאל שאלות אשר לא היו נוחות לו: ע' 41 ש' 10, ע' 41 ש' 24, ע' 41 ש' 34, ע' 42 ש' 5, ע' 42 ש' 19, ע' 42 ש' 27, ע' 43 ש' 10-3, ע' 43 ש' 15, ע' 44 ש' 17, ע' 44 ש' 30.

לאור כל אלה, ובשים לב להתרשמות הישרה מן העדות, לא ראוי לסתור לה כל משקל.

קביעות עובדיות

על סמך מכלול הראיות והעדויות, הוכחו לפני מעבר לספק העובדות הבאות:

ביום 2.12.11 שתה הנאשם אלכוהול והתנהגותו הייתה לא שגרתית. ר' דבריה של רות ("זה לא מי שיצאתי איתו") ודברי הנאשם לאיזיק (ת/9 ש' 34), כי חש "דחף לא מוסבר" ולא אופני.

לאחר שעת חצות הגיעו הנאשם לדירתה של רות, על מנת לבקש מממנה לחזור להיות עמו בקשר. רות אמרה לנימא שהקשר ביניהם הסתיים וביקשה ממנו לעזוב את המקום, אך הנאשם סרב. הנאשם עמד בסרכובו גם לאחר שרות אמרה לו שתקרה לאביה או למשטרתה אם לא יעזוב.

במהלך שהותו בדירה אמר הנאשם לרוט שהוא "לא יודעת מה זה גבר גרווזני" והוא לא יעזוב אותה בחיים, וכי החבר הנוכחי שלה "יטופל".

רות הזמינה משטרתה, שוטרים הגיעו לדירה, עכוו את הנאשם והעבירו אותו לתחנת מורה לצורך המשך טיפול רפואי.

בתחנה נחקר הנאשם על ידי החוקר יורי בחשד לאיומים והסגת גבול. בתום חקירתו החלטת הקצין איזיק לשחרר את הנאשם בתנאים שככלוUberות צד ג'. הנאשם סרב לתנאי זה ועל כן ההחלטה איזיק לעצור אותו - והדבר ובתגובהו הנאשם קם מכוסאו, החל לקלל, נפף בידיו, דחף את איזיק וירק על השוטרים ואים עליהם כי "יזין אותם".

יורי ואיזיק ניסו להשתלט על הנאשם ולאוזוק אותו, בעזרתם של שי ואולג. במהלך המאבק עם השוטרים, נגח הנאשם לאחרור בפנוי של יורי בכוכנה לפגוע בו ושבר את אפו. ככל הנראה הדבר היה לאחר שנכבול באיזיקים, והדבר עולה גם מדברי הנאשם, אך לא ניתן לקבוע ממצאה חד משמעי בנקודה זו. אין כל בסיס לטענתו של הנאשם, כי הפגיעה ביורי הייתה בשוגג.

במהלך המאבק עם השוטרים ניסה הנאשם לנשוך את אולג ברגלו ונחבל בפנוי, באיזור העין.

מסקנות משפטיות

האמירות, כי בין הזוג הנוכחי של רות "יטופל" וכי הנאשם בחיים לא יעזוב את רות למטרות ש מבחינתה הקשר ביניהם נגמר,

מקימות את עבירות האיומים. במיוחד דברים אמורים, לאור העובדה שהנאשם אמר הדברים כאשר הגיע לדירתה של רות ללא הזמנה, לאחר חכות וסרב לעזוב את המקום. משכך, הוכחה עבירות האיומים ביחס לרות.

הנאשם איים על השוטרים ש"יזין אותם". הדבר מקיים עבירות איומים ביחס לשוטרים.

הנאשם דחף את איזיק וירק על השוטרים על מנת להפריע להם למלא את תפקידם. הדבר מקיים עבירות תקיפת שוטרים בנסיבות חמימות.

הנאשם נגח בפניו של יורי ושבר את אפו. שבר באף מהו "פגיעה קשה באחד האברים החיצוניים", והדבר מקיים עבירות תקיפה הגורמת חבלה חמורה ותקיפת שוטר בנסיבות חמימות.

הנאשם ניסה לנשוך את אולג. בכך הוכחה עבירות נסiouן תקיפת שוטר בנסיבות חמימות. עם זאת, העבירה נבלעת בעבירה המושלמת של תקיפת השוטרים האחרים ועל כן מבטלת.

סיכום

פרשע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה חמורה ותקיפת שוטר בנסיבות חמימות (מספר עבירות), כמיוחס לו בכתב האשום.

נitionה היום, ט"ז אלול תשע"ד, 11 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים

חתימה